

bij onverhoopte kwaadaardigheid door den Centralen Gezondheidsraad de Regeering van advies dienen. Deze kan nu volgens Art. 1 van de bestaande wet dadelijk zonder Raad van State en Staten-Generaal door den Minister van Binnenlandsche Zaken aan Hare Majesteit als Koninklijk besluit voorgedragen, tijdelijk de mazelen opnemen waarschijnlijk plaatselijk, gelijk ook met dysenterie is geschied, die eerst naderhand en daarna ook de pest in de wet is opgenomen. Ik zal de andere punten in de project-wet onbesproken laten; daarover heeft de Inspecteur OOSTERBAAN genoegzaam zijn gedachten ontwikkeld.

Winschoten, 6 Juli 1903.

Dr. TH. HAAKMA TRESLING.

UITSLUITING VAN EEN MEDICUS.

Collega EJKMAN blijkt het bericht, hetwelk onder bovenstaanden titel werd gepubliceerd, verkeerd te hebben gelezen.

Ieder medicus kan worden beoordeeld als *mensch* en als *collega-arts*.

De Kring heeft geen oordeel mogen en willen vellen over het *gedrag* van *den eersten*. Doch hij meende, met eenparige stemmen, dat tegen de *handelingen* van den *arts-collega* met klem moest worden opgekomen.

Daartoe gebruikte hij het eenige, hem beschikbare, middel, d. i. hij weigerde in het vervolg aan den *medicus* zijn hulp.

De verklaring: „Mocht hun hulp, als consulent aan ziek- of kraambed, worden verlangd, zoo zullen zij daartoe terstond bereid worden bevonden, zoodra den Heer v. N. de(n) patiënt heeft verlaten”, sluit o. i. een andere uitlegging volkomen uit.

Het was ons doel den collega-medicus, die in ons oog handelde in strijd met de eer en de waardigheid van den stand, die ons lief is, *alleen moreel* te treffen.

Persoonlijke hulp, die niet de *collega* vraagt maar de *mensch*, zal géén medicus ooit weigeren.

Namens den Kring:

J. J. FRASER, *Voorzitter*.

P. M. DIKKENBERG, *Secretaris*.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — Kwakzalversmanieren. Dr. KNOPF kreeg voor eenigen tijd een vrouw in het laatste tijdperk van tuberculose in behandeling; toen hij vroeg, wie tot nu toe haar arts was geweest kreeg hij ten antwoord, dat een kwakzalver haar had behandeld totdat haar geld op was, en haar nu niet verder wilde helpen, of zij moest een attest geven, dat zij volmaakt genezen was. Zoo komen de attesten in de wereld. Nog fraaier handelde